ज०म० रिपुरेवास्तु किन्तेन मित्रीकृतेन नवासौ शक्तोऽपकर्त्तुमिति चेदाह विराधेत्यादि। यादृगसौ रिपुः तादृग्विराधादिभिः नच न ज्ञापितः तव अपि तु ज्ञापितएवेत्यर्थः तस्मात्तेन सह मैत्री युक्ता न विग्रहइति भावः यादृगिति त्यदादिषु दृशइति क्विन् आसर्व्वनाम्नः॥ ११६॥

भ० विराधेत्यादि। शत्रुरपि रामः किं कर्त्तुं शक्नोतीत्यतआह तव रिपुर्यादृक् विराधाद्यैर्मारीचेन च न न ज्ञापितः अपितु ज्ञापित एव॥ ११६॥

खरादिनिधनञ्चैव मा मंस्था वैरकारणं। आत्मानं रक्षितुं यस्मात् कृतं तन्न जिगीषया॥ ११७॥

ज०म० खरादीन् व्यापादयता तेनैव वैरकारणमाचरितं न मयेति चेदाह खरेत्यादि। खरादिनिधनञ्चापि वैरकारणं मा मंस्थाः मा ज्ञासीः लुङि रूपं यस्मादात्मानं संरक्षितुं तत् खरादिनिधनं कृतं न तु जिगीषया विजेतुमिच्छया॥ ११७॥

भ० खरादीत्यादि। खरप्रभृतिविनाशमपि विरोधबीजं त्वंमा मंस्थाः मा ज्ञासीः त्वां रूपं यस्मात् आत्मानं रक्षितुं तत् कृतं नतु जेतुमिच्छया॥ ११७॥

ततः क्रोधानिलापातकम्पास्थाम्भोजसंहतिः। महा ह्रदइव क्षुभ्यन् कपिमाहस रावणः॥ ११८॥